

Padělky „skupiny P“ – výzkum ukončen (5)

Po delší době se vracíme k padělkům, kterými jistý pardubický filatelista, povoláním chemik (nyní už dávno na pravdě Boží), zejména v osmdesátých a počátkem 90. let podvedl mnoho sběratelů. Ve své neblahé činnosti měl mimořádně široký rozsah - v předchozích čtyřech částech článku jsme se seznámili s některými jeho výrobky, zejména se změnami barev, jejich přenosem na jinou známku (v podobě ob-tisku nebo dvojitého tisku) a s padělanými zoubkováními. Dnes si ukážeme, že padělal i celistvosti, a to se všim všudy.

FRANTIŠEK BENEŠ

V jeho pozůstalosti se nedochovaly materiály, s jejichž pomocí padělky zhotovoval (přesněji řečeno nebyly obsaženy v souboru, který mi jeho rodina předložila). Výjimkou jsou podklady ke zhotovení padělku, který si dnes ukážeme. Jde o dopis přepravený kombinovaným způsobem – sovětským ledoborcem Malygin a německou vzducholodí Graff Zeppelin v červenci roku 1931 přes severní pól. Pravých celistvostí, dopisnic a dopisů, bylo přepraveno značné množství, jsou však velmi populární, a proto poměrně drahé.

Padělatel si opatřil pravou celistvost (stačilo si ji vy-půjčit), která vypadala asi takto:

Zvolil ji nespíše ze dvou důvodů: Jednak jde o vzácnější variantu podání, přímo na ledoborci, zatímco většina dnes se vyskytujících zásilek byla podána k přepravě v Leningradu, a pak i proto, že v tomto případě mohl zhotovit o jedno padělané razítko méně (nemusel použít podací razítko Leningrad a jako podací použil

„průchozí“ Malygin). Pro úplnost ukazujeme (vlevo dole), jak vypadá celistvost podaná v Leningradu:

Z pravého dopisu vyfotografoval jednotlivé součásti, konkrétně podací razítko Ledoborec Malygin Arktida / 18. VII. 31, dodací razítko Friedrichshafen – Bodensee / 31. 7. 31, zepelínový kašet Polarfahrt 1931, vytištěnou R-„nálepku“, dva další kašety – Mit Eisbrecher... a s adresou, dokonce i nálepku Vozdušnja počta.

Vyfotografovaná razítka zobrazil v negativní podobě na film, ze kterého pak pořídil pozitivní kopii na průsvitnou matnou folii (přesné pořadí kroků neznáme).

Z těchto podkladů si nechal zhotovit razítka, některá z tvrdé gumy, jiná možná kovová, například v podobě zinkografického štočku. Zkušební otisky v černé barvě provedl na list papíru.

Na jeho zadní straně jsou znatelné stopy barvy (v podstatě obtisky) dosvědčující, že otisků prováděl více, možná přitom experimentoval s barvami.

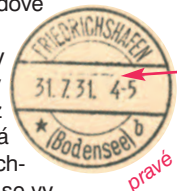
Mezi zkusnými otisky padělaných razítek už nevidíme ten napodobující leteckou nálepku – ta je totiž na pravých zásilkách nalepena, což si padělatel zřejmě dodatečně uvědomil.

Poté za pomoci pravých levných neupotřebených známek zhotovil „celistvost“. Protože neměl k dispozici dobovou obálku, složil si ji z modernějšího nehlazeného silnějšího papíru, jehož tónování zhruba odpovídá barvě obálek pravých. Při výrobě vcelku zdárně napodobil barvu otisků pravých razítek a kašety, tedy černou, červenou a fialovou.

Méně zkušeného sběratele či investora může vyobrazený padělek zmást. Pokud se však zajímáte o vzducholoďní poštu, a o tento populární arktický let zvláště, už na vyobrazení si všimnete několika nerosvalostí. Především neodpovídá frankatura, a to jak svou skladbou, tak nominální hodnotou. Výplatné za doporučený dopis činilo 35 kopejek, příplatek za přepravu zepelínem 2 rubly. Na padělků jsou však vylepeny známky v nominální hodnotě pouhých 23 kopejek. Navíc k tomuto letu vydal SSSR čtyřznámkovou sérii zobrazující vzducholoď LZ 127 nad ledoborcem Malygin, s polárním medvědem v popředí, kterou byly zásilky standardně vypláceny (30 kop + 1 R dopisnice nebo 35 kop + 2 R dopis). Ty se však padělateli použít nechtělo, mají totiž řádově vyšší katalogovou cenu, než ty vylepené.

Padělané otisky razítek jsou provedeny poměrně věrně, včetně detailů, které by mohli zájemci považovat naopak za důkaz pravosti. Příkladem je černá přerušovaná čára nad datem v dodacím razítku Friedrichshafen (vypadající jakoby nahodile), která se vyskytuje i v otiscích pravých.

Kolik „celistvosti“ arktického vzducholoďního letu pardubický padělatel zhotovil, nevíme, v pozůstatosti byl obsažen jen tento jeden. Je však málo pravděpodobné, že by poměrně složitým způsobem získaná razítka a kašety nevyužil vícekrát. Není vyloučeno, že jiné exempláře „celistvosti“ jsou dokonce ještě zdařilejší, například s pravou leteckou nálepkou a dokonce i se správnou frankaturou (mohl zužitkovat „správné“ známky bez lepu, či ze zadu poškozené). Při nákupu takového materiálu je proto třeba být samozřejmě ostražitý.

Detail zadní strany